

[Indenrigsministeren.]

mange Hemninger af økonomisk Karakter. For det første skal enhver Udvidelse af de økonomiske Rammer godkendes af det Ministerium, som Raadet hører under, Indenrigsministeriet; dernæst skal den tiltrædes af Finansministeriet, og endelig skal den have Tilslutning ogsaa fra Rigsdagens Finansudvalg. Jeg tror, det maa være tilstrækkelig Kontrol paa dette Omraade. Jeg kan ikke tænke mig, at der skulde blive vist Ødselhed, men jeg tillægger det megen Betydning — her er jeg ganske enig med det ærede Medlem, der sidst talte —, at dette Spørgsmaal ikke behandles med alt for stor Smaalighed. Fra alle Sider i Befolkningen har man i stigende Grad samlet sig om den Opfattelse, at det baade økonomisk og hygiejnisk er afgørende Spørgsmaal for Befolkningen, det her drejer sig om, saaledes at det i Virkeligheden ikke spiller nogen Rolle med nogle Tusinde Kroner mere eller mindre.

I Anledning af de Bemærkninger, der fra forskellig Side er fremsat vedrørende Laboratoriespørgsmaalet, skal jeg sige, at dette Spørgsmaal presser sig selvfølgelig paa til Løsning, men jeg tror ikke, det kan nytte at regne med, at man under Behandlingen af dette Lovforslag her i Rigsdagen skulde kunne komme til noget Resultat med Hensyn til, hvad der her skal ske. Det er et Spørgsmaal, der maa rejses i Relation til forskellige Forhold, ogsaa i Relation til de bestaaende Laboratorieforhold og til de Planer, som i det hele taget er oppe paa disse Omraader, og som jeg ikke her kan gøre Rede for i Enkeltheder.

Nina Andersen: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit kom i sin Kritik af Raadets Virksomhed ind paa forskellige Omraader, som hun ikke mente hørte ind derunder, og nævnte herunder bl. a. Mælkeflaskerne. Jeg kan ikke lade være at optage en Diskussion om Spørgsmaalet Mælkeflaskerne. Mælkeflasker er jo noget meget vigtigt, ikke alene industrielt vigtigt, men vigtigt for Husmødrene, og man har fra Husmødrenes Side Gang paa Gang bebrejdet Industrien, at den ikke har samarbejdet med Husmødrene om de Arbejdsredskaber og de Opbevaringsting, som de skal bruge i deres Husholdning. Jeg vil da ogsaa sige, at mange af de moderne Industrifolk netop

samarbejder med Husmødrene for at faa de bedst mulige Ting frem. Jeg kan med Lethed nævne en 4—5 Ting, som er af Vigtighed for en Husmoder, naar hun skal tage Stilling til, om Mælkeflasken er rigtig: Den skal være nem at gøre ren, let at hælde af, nem at gribe om, den skal staa godt fast og den skal fylde mindst muligt. Og hvem skulde vurdere det, hvis det ikke skulde være de Mennesker, for hvem Mælkeflaskerne er et Arbejdsredskab, de hver eneste Dag har med at gøre? Det er rimeligt og rigtigt, at man spørger den Institution, som man her i Landet har gjort til den raadgivende Institution, og jeg synes netop, at Mælkeflaskerne er noget, der kommer ind under Husholdningsraadets Virksomhed.

Det ærede Medlem syntes heller ikke, at det Spørgsmaal, der var rettet til Husholdningsraadet om Betimeligheden af en Ensartethed i de unge Pigers Uddannelse i det huslige Erhverv, var rigtigt placeret. Jeg har ved en tidligere Lejlighed fra denne Talerstol talt om, hvor vigtig den huslige Uddannelse var, og hvor vigtigt for Husholdningsraadets Arbejde det var, at den huslige Uddannelse var rigtig. Hvis Husholdningsraadets Arbejde skal lykkes, saa skal Husmødrene forstaa at anvende de Oplysninger, de faar, og hvad er mere rimeligt end at spørge den Institution, der skal henvende sig til dem, om de mener, det er rigtigt, at den huslige Uddannelse lægges til Rette paa denne eller hin Maade?

Endelig mente det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, at man i nogen Grad havde overset Landbohusholdningerne. Dette er i første Række en Kritik af de Medlemmer af Raadet, der repræsenterer Landbointeresserne, men for øvrigt synes jeg, den er forkert. Ser man f. Eks. paa Listen over de Emner, om hvilke der er udgivet faglige Meddelelser, vil man se, at største Parten af dem i høj Grad er af Interesse for Landbohusholdninger. „Den fysiologiske Basis for Ernæringen“ har lige saa stor Interesse for Husmødrene paa Landet som i Byerne, „Forurening og Forfalskning af Fødevarer“ gælder det samme om, „Anvendelse af kemiske Konserveringsmidler“, „En speciel Advarsel mod Borsyre til Konservering af Kød“, er det ikke netop rettet til Landbohusholdningerne? Hvem konserverer det meste Kød, Byhusmødrene eller Land-